

כל הגט פרק שלישי גיטין

כה

עין משפט
גד מצוה

א ח מ"י פ"ג מהלכות
גירושין ה"א א ג ד
ו"י ט"ז ס"א סגנו עיני
נא ולאן קבד טור ש"ע
א"ש"ע ס"י ק"ג סוף ג:
ב ג מ"י פ"ח מהלכות
שמיטה ויובל ה"ג כ:
י ג מ"י פ"ג מהלכות
גירושין ה"ג ד טו ש"ע
א"ש"ע ס"י ק"ה סוף ד:
יא ד מ"י פ"ב מהלכות
קטן פסח ה"ג ד:

לעזי רש"י
לצירוף. נבלי בר.

מוסף תוספות

א. לא פליגי בסברת
עצמן אלא וכו'. מוס'
ה"ש"ע. ב. דפרק מצות
הליצה (קד.). חו"ט צימות
זו. ד"ה ר"מ. ג. [ל]אביי.
הכ"ז. ד. דמיתניא בה
בגוהת דר' יהודה ור' יוסי
ור"ש. מוס' ה"ש"ע.
ה. ישראל. מוס' עירובין
זו. ד"ה חנוך. א. של
כותים. מוס' ה"ש"ע.
ז. אפי' כשמרבה
בתוימה ובה זה לא יתכן
לכל. מוס' סוכה כו. ד"ה
עשרה וע' מוס' ה"ש"ע.
ח. אפי' משמי הארץ
לא נתשו על התרומה
הדאית בטרטה. מוס'
כ"ה. טו. אפי' תרומה
גדולה. מוס' ה"ש"ע.
י. דרדשי קרא כפשוטה.
מוס' ה"ש"ע. יא. עשר
תעשר. מוס' ה"ש"ע.

פסקי ר"ד

וחזירי אמר כולן אין
פוסלין חוץ מן האחרון ור'
יוחנן אמר אפילו אחרון
נמי אינו פוסל אישתתא
השתא דבראשון כ"ע לא
פליגי דלא פוסל חוץ
מפוסל דאמר ראשון נמי
פוסל ובטל במיעוטו
והלכה כרבים וכ"ש דרב
פליגי עילוייה וק"ל ה"לכה
כרב באיסורי ובאחרון כ"ע
לא פליגי דפוסל חוץ מר'
יוחנן דאמר אינו פוסל
ובטל במיעוטו הדיכי
אמרין אין ברירה הני מילי
קולא להתירה לעולם
אבל לחומרא לאוסידי
לכהונה אמרין יש ברירה.
ובאמצעותא אר' ושמואל
אמרי פוסלין וחיזי ורב
אסי ור' יוחנן אמרי דאין
פוסלין וק"ל כל רב
ושמואל ור' יוחנן הלכי'
כר' יוחנן וכ"ש הכא
דקיימי זעירי ור' אסי
כותיה נמצא שכולן אין
פוסלים בכהונה חוץ מן
האחרון. ומבני ר' אלעזר
היי דבעיא חתיבה לשמה:

קטן ואנפיליא. קילנ"ן של בגד לאו חליצה כלל דאיש ונעל כתובים
בפרשה ואם לא יחפון האיש וגו' (ט): חוץ מן האחרון. לדחומרא
אמרין יש ברירה ופסולה לכהונה אבל אין כולוהו אפי' ריח הגט
אין זהם ולא דמו למגורשת מאישה ולא המירה לכל אדם דהא
להווא מילתא מיהא לשמו ולשמה
כתב: אפילו אחרון אינו פוסל.
דאין ברירה: לקוחות הן. דאין
ברירה דאיכא למיחש חלק שנטל זה
היה ראוי לאחיו והחליפו והיינו
לקימה וחוזר ציובל לתחילתו
משום מנות יוצל והדר שקליה
כדמעיקרא: דלחומרה. ממוחזרין
חומרא היא ואי נמי הוא מספקא
ליה אזיל לחומרא אבל אינו פוסל
כולהו הוא ואי לאו דפשטיה דאין
ברירה לא אזיל קולא: אי נמי
כפחילה. כשם שמתחילה היתה
בלא חלוקה לאיש * אחד כך יחזור
ציובל לאיש אחד וטעמא לאו משום
דאין ברירה הוא: לאינו טעמא כפסח
תחילה. יהא הגט לשמה ושמומיהס
היו שוין: מהו. יש ברירה או אין
ברירה: על מי שיעלה מכס. יעלה
נמנה עליו ואני מקנה לו חלקו בשעת
שחיטה: כיון שנגזר ראשון. לאחר
שחיטה ראשו ורובו: זכה בחלקו.
דלמירין יש ברירה דמשעת שחיטה
היה זה ראוי לכך ונשחט פסח זה
עליו ומזכה את אחיו עמו לימנות
בחלקו וקדמיה מוקף לה שחיט: אחר
רבי יוחנן קדי לורון כהנא: אציהן
המנה את כולן עליו משעת שחיטה
והא דקאמר על מי שיעלה ראשון
לזרעיתו אמת כלומר נראה איהו הוא
ראשון ולא הודיע מה בצבו: שפיר.
משום הכי מזכה את אחיו עמו:
נמין. הרואה לימנות: ומושיב ארס
ידיהן. מי שהיה נמנה ומרחה
לימנו ולהמנות על אחר מושך ידיו
הימנו: עד שיחטט. אבל לאחר
שחיטה לא נמנין ולא נמשכין דכתב
ואם יעטע הציט (ט) אם צאו להמעט
ולהמשך ממנו מהיות משה בחיותו
עליו יתמעטו: טיבא נמי כפי. ללא
נחשוין אללא לזון ומיהו כולהו
אמניניהו: אבייס פגליס. ולא קתני
ונמלאו בנות וזכות פספס וציגס לא
זכו: אחר אציי קצעי מיניה.
אתמושי מתמה אציי כרצ יהודה ור' ב
אושעיא קצעי מיניה לאינו שמאל
צפתת תחילה דתלה (ט) (זה) המתנה
צדעת אחריס וקפשט ליה לאינו
שארצה דהיינו תולה בדעת עצמו
דילמא תולה צדעת עצמו לית לן
ברירה דמדלמני כרישא גילה צדעתו
שהיה פוסח על שמי סעפיס וליכא
למינור הוצר דמעיקרא דעמייה
להאי אבל זה שתלה באחרים גמר
צדעתי מעיקרא לאינו טעאל: מצון הוסיס. קודם
גזירה ואין לו כלי להפריש תרומות ומעשרות בהן והוא זרין
לשמות. וכותים גירי אמת חשיב להו ואין ארץ ישראל
נפקעת מקדושתה על ידיהם והן חשודין על המעשרות ועל
התרומה ולא כעמי הארץ שרובן מעשרין וכולן מפרשינן תרומה
אבל כותים חשודין על הכל והלוקח מהן זרין לעשר
ודאי: שני לוגין. מתוך מאה: הרי הן תרומה. כתובו:
ומיחל
דכסהיר שני לוגין לתרומה גדולה פשו לה מהא נכי תרתי
יש מפרשיס דאין המעשר מתמעט משום תרומה גדולה כיון
דחטה אמת פטורת את הכרי: * שני לוגין שאני עתיד
להפריש. כותים אפילו תרומה גדולה לא מפרשי דאף ע"ג
דבפרק שלשה שאלכו (ברכות דף מו): אמר הני כותאי עשורי
מעשרי כראוי דמכאי דכתיב צאורייתא מיוחר זיהי ה"מ
כשעשין לכולו לעצמן ואפי' מעשר ראשון מפרשיין אבל למכור * אין
מפרשיין כלל דלא קפדי אלפני עור * אע"ג דאין חשודין על גזל לא
דכסהיר שני לוגין לתרומה גדולה פשו לה מהא נכי תרתי
יש מפרשיס דאין המעשר מתמעט משום תרומה גדולה כיון
דחטה אמת פטורת את הכרי: * שני לוגין שאני עתיד
להפריש. כותים אפילו תרומה גדולה לא מפרשי דאף ע"ג
דבפרק שלשה שאלכו (ברכות דף מו): אמר הני כותאי עשורי
מעשרי כראוי דמכאי דכתיב צאורייתא מיוחר זיהי ה"מ
כשעשין לכולו לעצמן ואפי' מעשר ראשון מפרשיין אבל למכור * אין
מפרשיין כלל דלא קפדי אלפני עור * אע"ג דאין חשודין על גזל לא
דכסהיר שני לוגין לתרומה גדולה פשו לה מהא נכי תרתי
יש מפרשיס דאין המעשר מתמעט משום תרומה גדולה כיון
דחטה אמת פטורת את הכרי: * שני לוגין שאני עתיד
להפריש. כותים אפילו תרומה גדולה לא מפרשי דאף ע"ג
דבפרק שלשה שאלכו (ברכות דף מו): אמר הני כותאי עשורי
מעשרי כראוי דמכאי דכתיב צאורייתא מיוחר זיהי ה"מ
כשעשין לכולו לעצמן ואפי' מעשר ראשון מפרשיין אבל למכור * אין
מפרשיין כלל דלא קפדי אלפני עור * אע"ג דאין חשודין על גזל לא
דכסהיר שני לוגין לתרומה גדולה פשו לה מהא נכי תרתי
יש מפרשיס דאין המעשר מתמעט משום תרומה גדולה כיון
דחטה אמת פטורת את הכרי: * שני לוגין שאני עתיד
להפריש. כותים אפילו תרומה גדולה לא מפרשי דאף ע"ג
דבפרק שלשה שאלכו (ברכות דף מו): אמר הני כותאי עשורי
מעשרי כראוי דמכאי דכתיב צאורייתא מיוחר זיהי ה"מ
כשעשין לכולו לעצמן ואפי' מעשר ראשון מפרשיין אבל למכור * אין
מפרשיין כלל דלא קפדי אלפני עור * אע"ג דאין חשודין על גזל לא

קטן ואנפיליא. קילנ"ן של בגד לאו חליצה כלל דאיש ונעל כתובים
בפרשה ואם לא יחפון האיש וגו' (ט): חוץ מן האחרון. לדחומרא
אמרין יש ברירה ופסולה לכהונה אבל אין כולוהו אפי' ריח הגט
אין זהם ולא דמו למגורשת מאישה ולא המירה לכל אדם דהא
להווא מילתא מיהא לשמו ולשמה
כתב: אפילו אחרון אינו פוסל.
דאין ברירה: לקוחות הן. דאין
ברירה דאיכא למיחש חלק שנטל זה
היה ראוי לאחיו והחליפו והיינו
לקימה וחוזר ציובל לתחילתו
משום מנות יוצל והדר שקליה
כדמעיקרא: דלחומרה. ממוחזרין
חומרא היא ואי נמי הוא מספקא
ליה אזיל לחומרא אבל אינו פוסל
כולהו הוא ואי לאו דפשטיה דאין
ברירה לא אזיל קולא: אי נמי
כפחילה. כשם שמתחילה היתה
בלא חלוקה לאיש * אחד כך יחזור
ציובל לאיש אחד וטעמא לאו משום
דאין ברירה הוא: לאינו טעמא כפסח
תחילה. יהא הגט לשמה ושמומיהס
היו שוין: מהו. יש ברירה או אין
ברירה: על מי שיעלה מכס. יעלה
נמנה עליו ואני מקנה לו חלקו בשעת
שחיטה: כיון שנגזר ראשון. לאחר
שחיטה ראשו ורובו: זכה בחלקו.
דלמירין יש ברירה דמשעת שחיטה
היה זה ראוי לכך ונשחט פסח זה
עליו ומזכה את אחיו עמו לימנות
בחלקו וקדמיה מוקף לה שחיט: אחר
רבי יוחנן קדי לורון כהנא: אציהן
המנה את כולן עליו משעת שחיטה
והא דקאמר על מי שיעלה ראשון
לזרעיתו אמת כלומר נראה איהו הוא
ראשון ולא הודיע מה בצבו: שפיר.
משום הכי מזכה את אחיו עמו:
נמין. הרואה לימנות: ומושיב ארס
ידיהן. מי שהיה נמנה ומרחה
לימנו ולהמנות על אחר מושך ידיו
הימנו: עד שיחטט. אבל לאחר
שחיטה לא נמנין ולא נמשכין דכתב
ואם יעטע הציט (ט) אם צאו להמעט
ולהמשך ממנו מהיות משה בחיותו
עליו יתמעטו: טיבא נמי כפי. ללא
נחשוין אללא לזון ומיהו כולהו
אמניניהו: אבייס פגליס. ולא קתני
ונמלאו בנות וזכות פספס וציגס לא
זכו: אחר אציי קצעי מיניה.
אתמושי מתמה אציי כרצ יהודה ור' ב
אושעיא קצעי מיניה לאינו שמאל
צפתת תחילה דתלה (ט) (זה) המתנה
צדעת אחריס וקפשט ליה לאינו
שארצה דהיינו תולה בדעת עצמו
דילמא תולה צדעת עצמו לית לן
ברירה דמדלמני כרישא גילה צדעתו
שהיה פוסח על שמי סעפיס וליכא
למינור הוצר דמעיקרא דעמייה
להאי אבל זה שתלה באחרים גמר
צדעתי מעיקרא לאינו טעאל: מצון הוסיס. קודם
גזירה ואין לו כלי להפריש תרומות ומעשרות בהן והוא זרין
לשמות. וכותים גירי אמת חשיב להו ואין ארץ ישראל
נפקעת מקדושתה על ידיהם והן חשודין על המעשרות ועל
התרומה ולא כעמי הארץ שרובן מעשרין וכולן מפרשינן תרומה
אבל כותים חשודין על הכל והלוקח מהן זרין לעשר
ודאי: שני לוגין. מתוך מאה: הרי הן תרומה. כתובו:
ומיחל
דכסהיר שני לוגין לתרומה גדולה פשו לה מהא נכי תרתי
יש מפרשיס דאין המעשר מתמעט משום תרומה גדולה כיון
דחטה אמת פטורת את הכרי: * שני לוגין שאני עתיד
להפריש. כותים אפילו תרומה גדולה לא מפרשי דאף ע"ג
דבפרק שלשה שאלכו (ברכות דף מו): אמר הני כותאי עשורי
מעשרי כראוי דמכאי דכתיב צאורייתא מיוחר זיהי ה"מ
כשעשין לכולו לעצמן ואפי' מעשר ראשון מפרשיין אבל למכור * אין
מפרשיין כלל דלא קפדי אלפני עור * אע"ג דאין חשודין על גזל לא
דכסהיר שני לוגין לתרומה גדולה פשו לה מהא נכי תרתי
יש מפרשיס דאין המעשר מתמעט משום תרומה גדולה כיון
דחטה אמת פטורת את הכרי: * שני לוגין שאני עתיד
להפריש. כותים אפילו תרומה גדולה לא מפרשי דאף ע"ג
דבפרק שלשה שאלכו (ברכות דף מו): אמר הני כותאי עשורי
מעשרי כראוי דמכאי דכתיב צאורייתא מיוחר זיהי ה"מ
כשעשין לכולו לעצמן ואפי' מעשר ראשון מפרשיין אבל למכור * אין
מפרשיין כלל דלא קפדי אלפני עור * אע"ג דאין חשודין על גזל לא

א) לקמן מה. ז"ק ט: ג'ה ל: ברכות נג: מ. ט) ג'על כ ו'ע"ז. א) טי כרש"א שומר שבגירסא ע"פ ר"י הוא מתחלה ארץ היטבאל היטבאל חלק וסניר שלפי רש"י חלק מתחלה ארץ ישראל, פסחים פט. גדרים לו, א) כח"י אמניניהו (ה) עיקרלה, א) יומה מט: פסחים [כ: פט, א] ועי' פסחים פט. גדרים לו, א) [לקמן תחן. חולין י. דמעיל פ"ח, ט) ודכריס ה' א] ה'שבי"ט טעמא דבס רש"י שגויס לאיש אהד לכהונה אציי, ועי' ריטב"א (א) [שמות יג, ט] וישל מ"א, א) [לפניו הגי' אחר רב יהודה אמר דר, יד] נראה ש"ל דלמרי. (מתלה כו, ט)

מוסף רש"י

האחרים שחלקו לקוחות הן ומחזירין זה לזה ביובל. ולכא אמרינן הוצר והנה שיה תקל המניע לכל אחד, וירושל' לא קאמר דמיהיר, אללא אמרינן תקול על זה היה ראוי ליה והחליפו והנה הוא מקנה ומחזיר ומפליץ ציובל (ביק' סט: ובע"ז ב"צה ל:) וחזרין ומתקין על מי שיעלה מכס ראשון. משעת שחיטה שחט עליו אללא הרשאנו (פסחים סט: ומזכה את אחיו עמו. נגמרת תפסה הני מתמה ומתקן דאמניניהו צבות מעיקרא וכדי לזון קאמר שחט עליו אחד רשון ויהיה הוא ראוי לאחיו שחט עליו וקי הודיע (פסחים סט: ובע"ז). על הפסח מי שרצה לימנות ומשך ידיו ממנו מי שרצה למשך, עד שיחטט (יחזק' סט) הנה למנות עליו ימנה והרואה למשך ידיו ממנו, שכדי נמנה עליו, מושך (פסחים ט). הלוקח את מבין הכותים. צדעת כתב בין השמות דהתני כדפוספסא (דמתי פ"י) וקדש עליו היום ואין לו מה לשנות צדעת ואין לו פסח להפריש (ביק' סט) או אין עליו כלום טרהיס להפריש לתוכן תרומה ומעשר (סוכה כג) וקסח כותים לא מפרשי תרומה (ערובין לז) ואשמעתי הכי דכותים חשודי אמתיה עמוד להפריש שני לוגין אפי' עמוד להפריש כו (וחזון) ד. הרי הן תרומה גדולה ואחר קי עשה ממה שמשפיר מזה מות, מפרשיס עשרה למעשר ראשון ומחזירי משערי מדות ומפרשיס מהן משערה למעשר שני (מעילה כב).